

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Alapítva: 1948-ban

Új folyam: 227. szám

2011. november

125 éves a Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet

Kedves Olvasó!

A kezdetben tartott kis kiadvány a Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet történelmébe enged rövid betekintést. 125 év a történelem egészében egy szemvillanásnyi idő, nekünk viszont a teljes missziós utunk, múltunk. Hitünk szerint Isten Szent Lelke hívta létre a mi gyülekezetünket is. A Szentlélek vezetése mellett szükség volt engedelmes, áldozatot vállaló – Isten és az Ő ügye iránt elkötelezett – eszközökre. Szeretnénk feleleveníteni a történelem feltárásával azt a folyamatot, ahogyan a ma élő nagy Gyülekezet létrejött. Megmutatni, miként áldotta meg Isten az első úttörőket, akik elkezdték a közösségépítést, akkor még Erzsébetfalván. Emlékezni arra, hogyan alakította és irányította az Úr az egyéni életutakat, hogy testet öltösson Istennek nyája, a Gyülekezet.

A Gyülekezet életében mindig nagyon fontos küldetésük és feladatuk volt azoknak, akikre Isten a nyáj vezetését, pásztorolását bízta. Az eltelt 125 év szűk keresztmetszetét a pásztorok életútjának rövid bemutatása, az ő idejük alatt történt fontosabb esemé-

nyek bemutatása adja. Jó figyelmesen elolvasni ezeket a rövid élet-vázlatokat és meglátni bennük azt a kegyelmet, ahogy Isten különböző időszakokban /háború, '56, kommunizmus évei, rendszerváltás/ - éppúgy, mint a jelenben - vezette és vezeti az Ő népét. Különböző időkben különböző talentumokkal megáldott pásztorokra bízta a nyáj vezetését. Minden időszakban más áldásokat, a fejlődésnek különböző kapuit nyitotta meg számunkra az Úr.

Mi - a ma élő nemzedék - erre a megtett útra és történelmünkre visszatekintve - Istennek adunk hálát. Az alapítókra, az elődökre tisztelettel emlékezve az ige szavaival valljuk: „az igazak emléke áldott”. A múltba nézés, az emlékezés kötelesség; a jövőbe tekintés a jelen lehetősége. Tudjuk, hogy ha mindent megteszünk is a jelenben, „csak haszontalan szolgál vagyunk”. De szeretnénk Isten áldása alatt maradni, figyelni az Ő útmutatására és a mában észrevenni a nyitott kapukat és a szolgálati lehetőségeket.

Minden jóért, amit Isten cselekedett Gyülekezetünk életében, az Ővé legyen a dicsőség! Soli Deo Glória!

Laczkovszki János — gyülekezetvezető

Meyer Henrik

1886 - 1893

Az újkori európai baptizmus atyja Johann Gerhard Oncken merítette be azokat a Magyarországra területről Hamburgba került és ott megtért iparos ifjakat, akik a leégett Hamburg újjáépítésében vettek részt. Ők hozták Magyarországra 1846-ban a baptista hitgazságokat.

A magyar baptisták első vezetője a pesti születésű Rottmeyer János volt. 1848-ban Rottmeyerék lakásán alakult meg az első magyar baptista gyülekezet. Az 1849-es önkényuralom idején zártkörűek lettek az összejövetelek, de tíz év múlva már ismét nyilvános istentiszteleteket tartottak. 1866-ban Rottmeyer testvér Erdélybe tette át székhelyét. Kolozsvárról, a közben hozzá csatlakozó bibliaterjesztőkkel, kiszélesedő missziómunkát végzett. Az 1873-ban Budapestre érkező Meyer Henrik már megindult munkába kapcsolódott be, ő lett a magyarországi baptisták első prédikátora és egyházszervezője.

Novák Antal bibliaárus nagyszalontai munkálkodása nyomán megtért Kornya Mihály és Lajos János, akiket nyolc társukkal Meyer Henrik merített be 1875-ben Gyulán a Fehér-Körösbe. Ez a bemelegítés nagy jelentőséggel bírt, mert Kornya Mihály, Tóth Mihály, Lajos János és társaik lettek az alföldi és az erdélyi baptista misszió úttörő munkásai.

Nagyszalontán megalakult, és Tóth Mihály testvér vezetésével működött a baptista gyülekezet. Itt tért meg és merítkezett alá 1876-ban Csete Lajos és felesége, Csabai Zsuzsanna. 1886. év elején Lajos János testvér biztatására költöztek Erzsébetfalvára. Lajos János a fegyvergyárban, mint vezető fegyvermester dolgozott, itt segítette Csete testvér számára munkát találni és betanított munkásként elhelyezkedni.

Erzsébetfalván a Posta utca 4. számú házban béreltek lakást. Ez a ház 12 lakásos bérház volt. Csete testvér felvette a kapcsolatot Meyer testvérral, akitől biztatást kapott a bátor, biztonságtévő életre. A lakótársak és a szomszédok előtt nem rejtették véka alá meggyőződésüket, ezért az első esztendőben sok sértést, elutasítást szenvedtek.

Ebben a környezetben gyulladt ki Csete testvérék hitvalló élete és biztonságtévőése nyomán az evangélium világosságot adó lángja Erzsébetfalván. Istenünk megáldotta a baptista misszió ügyét, a Csete házaspár otthona hamarosan megtelt érdeklődő, vágyakozó em-

berekkel és gyermekekkel, akik nagyon szerették a szép zsolnárténekeket, bibliai történeteket.

Meyer Henrik lelkipásztor testvér még 1886-ban átvette az erzsébetfalvai baptisták gondozását. Mivel az igehirdetésben a tiszta evangélium hangzott, ez megfogta, átjárta a szíveket. Különösen az őszinte testvéri szeretet gyakorolt nagy hatást a lakótársakra. A példás hívői magatartás meghozta gyümölcsét, és három évvel később többször is volt bemelegítés. Az anyakönyvek szerint 1893-ban 14 tagja volt a kis gyülekezetnek.

1886 – 1893. között Meyer Henrik lelkipásztor testvér volt az erzsébetfalvi gyülekezet vezetője, lelki atyja, ő vette fel és merítette be az új tagokat. Sajnos csak német nyelven prédikált, ez nehezítette a színmagyar gyülekezet helyzetét, feszültséget okozott a közösségben. Az erzsébetfalvi gyülekezet vágyott a magyar igehirdetésre.

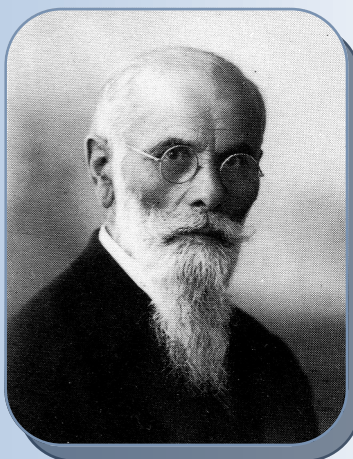

Gyülekezetünk alapító tagjai
Zatykó József és felesége

Udvarnoki András

1894 - 1909

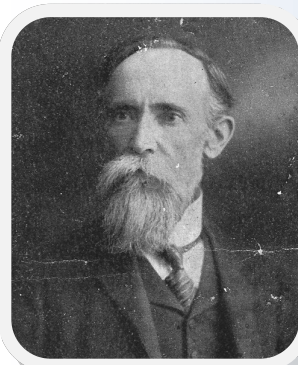
1893. őszén a gyülekezet történelmi döntést hozott, amikor meghallotta a tahitótfalusi gyülekezet nyilatkozatát a független önálló magyar nyelvű gyülekezetek megalakításáról, és önálló magyar nyelvű szövetség szervezéséről. A gyülekezet vezetői reagálva a hírre javasolták a független magyar csoporthoz való csatlakozást. 1893. novemberben adták át Tahitótfalun Szabó András vezető testvérnek csatlakozási nyilatkozatukat, amelyet decemberben elfogadtak. 1894. januártól a tahitótfalusi gyülekezet körzeteként id. Udvarnoki András és Szabó András lelkipásztorok vezetése alá került az erzsébetfalvi baptista közösség.

A magyar nyelvű igehirdetés hatására nagyobb arányú fejlődés következett, felpézsdült az élet a gyülekezetben. 1898-ban 32 tagot tartottak nyilván. A közösség szeretete és lelki egysége a felnövekedett fiatalok előtt jó magvetésnek bizonyult. 1899-ben a 14-20 éves korú ifjúság körében csodálatos megtérések voltak, tizenkilencen döntöttek az Úr Jézus mellett és kérték felvételüket a gyülekezetbe.

Udvarnoki András és Csoják Attila lelkipásztor testvér jött ki Erzsébetfalvára, hogy meghallgassa a fiatalok bizonyágtételét. Nagy volt az öröm, amikor mind a tizenkilenc ifjút alkalmasnak találták a gyülekezeti tagságra és felvették őket a tagok sorába. Bemerítésük 1899. augusztusban, a Duna vizében történt.

Udvarnoki András és Csoják Attila lelkipásztor testvér jött ki Erzsébetfalvára, hogy meghallgassa a fiatalok bizonyágtételét. Nagy volt az öröm, amikor mind a tizenkilenc ifjút alkalmasnak találták a gyülekezeti tagságra és felvették őket a tagok sorába. Bemerítésük 1899. augusztusban, a Duna vizében történt.

Az 1886-ban megalakult Erzsébetfalvai Baptista Gyülekezet összejöveteleinek eleinte családi otthonok adtak helyet. A szűk munkáslakások már a kezdetben is gátjai voltak a fejlődésnek. 1904-ben már ötven fölé emelkedett a taglétszám, ezért nagyobb helyiség után kellett nézni.

Csoják Attila

A vezetőség javaslatára kibéreltek egy volt éttermet a Kossuth Lajos utcában, amit átalakítottak imaterem céljára. Ennek a minden igényt kielégítő helynek nem sokáig örülhettek, mert tulajdonosa eladta az ingatlant és az új tulajdonos azonnal felmondta a bérletet. Ezért Udvarnoki testvér vezetése idején 1905. szeptemberben a gyülekezet egységesen elhatározta, hogy imaházat épít. A nagy áldozatokkal megvalósult **Ferenc utcai imaház ünnepélyes felavatását 1906. augusztus 19-én tartották.**

Udvarnoki András testvér 1894-től 1909-ig vezette a gyülekezetet, mint körzeti lelkipásztor. Ez idő alatt folyamatosan szaporodott a taglétszám.

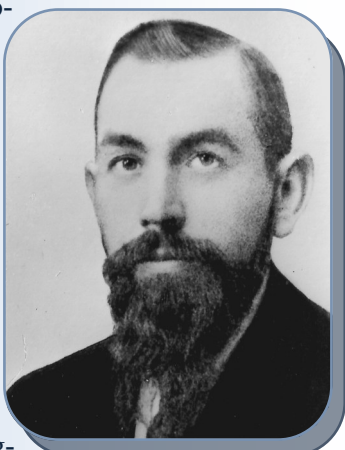
Udvarnoki testvér minden jelentős alkalmon részt vett, a megtérők felvételét, bemerítését végezte, sőt anyagilag is támogatta a gyülekezetet. Eleinte ugyan ellenezte az imaházépítést, látva a vele járó nagy terheket, de meghajolt a közösség akarata előtt, és szervezte a nagyobb gyülekezetektől a kölcsönök és adományok elindítását, és a felépült imaházat is segítette berendezni.

Alexovics György

1909 - 1911

1898-ban ifj. Alexovics György 18 évesen megalakította a 24 tagból álló énekkart, két évvel később pedig a 15 tagú vonószekart. Ez új szintet hozott az ifjúsági esték programos szolgálataiba. Az énekek tanítását és a hegedűoktatást is Alexovics testvér végezte. A misszió szempontjából nagyon jelentős esemény volt a vonószekar megszervezése.

Az 1900-ban beindított Erzsébetfalvai Baptista Ifjúsági Egylet első elnöke is Alexovics György lett. Vasárnap délután a község több pontján énekelt az énekkar és a hallgatóság között gyülekezeti meghívókat osztogattak. Alexovics testvér az 1906-ban megalakult Baptista Teológiai Szeminárium első évfolyamának hallgatója lett. Az volt a céljuk, hogy ha elvégezi a Szemináriumot, az erzsébetfalvi gyülekezet lelkipásztora legyen. Az 1909. év újabb jelentős állomást jelentett, mert a Teológiai Szeminárium vezetősége úgy döntött, hogy a missziómunkás hiányra tekintettel, az 1906-tól, az első csoportban tanuló teológusokat kibocsátják a gyülekezetekbe. Alexovics testvért 1909. május 27-én ünnepélyesen a gyülekezet rendelkezésére bocsátották.

Az erzsébetfalvi gyülekezet szabályosan meghívta prédikátorának, amire ő igent mondott. Avatása előtt féléves próbaidőt kellett letöltenie. Alexovics testvér 1909-ben megnősült, felesége Benkó Julianna hamar beépült a gyülekezetbe. Vele sokat nyertek a nőtestvérek, mert jó vezetője lett a női misszióknak, és a vasárnapi iskolai munkát is lelkesen végezte. Alexovics testvért 1910. március 28-án avatták ünnepélyesen lelkipásztorrá. Udvarnoki András a Magyar Baptista Szövetség elnöke hirdette az ígét és végezte az avatást. Kicsi lett az imaház a sok vendég miatt. Az erzsébetfalvi gyülekezet életében ezzel új szakasz kezdődött, amikor nem vendég igehirdetők szolgáltak, mint az előző 24 évben, hanem a gyülekezet önálló lelkipásztora vezette, nevelte, gondozta az Úr népét. 1912-ben a gyülekezet taglétszáma 88 volt, a vasárnapi istentiszteleteken 120 – 130 körül volt a résztvevők száma.

1911-ben keserűség és szomorúság töltötte el a tagságot. Alexovics testvér a felvidéki Nagyed községbe távozott és ő lett a felvidéki magyar gyülekezetek egyik vezetője, lelkipásztora, aki 59 évig szolgált a magyar misszió ébrentartásában Csehszlovákiában.

Hartó Dávid

1912-1914

Alexovics György lelkipásztor testvér távozása után több mint egy évig ismét Udvarnoki testvér pásztorolta a gyülekezetet.

A misszió iskola végzős tanulói: Boros Mihály, Bán Gábor, Hartó Dávid, Kenyő István, Kerevesán Karácsony, Táskas Rezső

Csopják Énók -
1912

Hartó Dávid teológus 1912. nyarán végzett a Szemináriumban. Az erzsébetfalvi baptista közösség meghívta lelkipásztorának. Miután elfogadta a meghívást, 1912. szeptembertől átvette a gyülekezet vezetését. Lelkipásztorrá 1913. január 30-án avatták. Sajnos az öröm nem lehetett zavartalan, mert az ifjú lelkipásztor súlyosan megbetegedett, és tüdőfertőzés miatt komoly veszélybe került az élete. 1913-ban többször volt távol a gyülekezettől gyógykezelés miatt. A testvériség nagy szeretettel vette körül, különösen Házi János gyülekezetvezető és családja. Az ő segítségükkel jutott el Fiumébe a tenger mellé néhány hétre, hogy gyógykezeltesse magát.

Hartó Dávid betegsége 1914-ben olyan súlyossá vált, hogy fiatalon, 1914. augusztus 18-án visszaadta nemes lelkét teremtőjének. Nagy részvétel mellett Molnár Sándor dabi lelkipásztor igehirdetésével temették el.

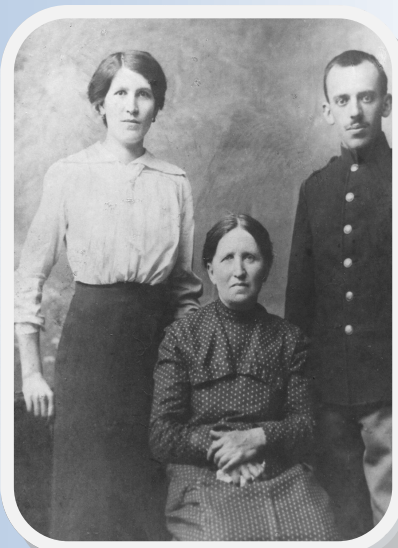
Szilágyi Gábor

1915-1924

Jelentős esemény volt 1912-ben Szilágyi Gábor lelkipásztor testvérnek és családjának letelepedése Erzsébetfalván. Szilágyi testvér Bihar-diószegen tért meg Kornya Mihály gyülekezetében feleségével együtt. Elvégezte 1899-1900-ban az első baptista lelki-munkás tanfolyamot. 1902-től 1912-ig Törökszentmiklóson végzett körzeti prédikátori munkát. 1912-ben hang-

szálai megrokkantak, így kénytelen volt más foglalkozást keresni. Budapesten a Gazdák Biztosító Szövetkezeténél nyert tisztviselő állást. Így került családjával együtt Erzsébetfalvára.

Tóth Júlia, Tóth Ferencné,
Miklós Menyhért - 1916

Beépültek a gyülekezetbe, és Hartó testvér idejében, amikor szükség volt rá Szilágyi testvér lassan elkezdte az igehirdetést is. Hangszálai a majdnem két éves pihenés és gyógykezelés alatt teljesen rendbe jöttek, így a gyülekezet meghívhatta prédikátorának. Beiktatása 1915. január 1-én volt.

Mint tapasztalt lelkipásztornak, sok jó meglátása volt,

felett.

1915-ben nagy arányúvá vált a vidéki testvérek feláramlása. A gyülekezet tagságának létszáma meghaladta a 100 főt. Sok fiatal bekapcsolódott a gyülekezeti munkába, többen közülük teljesen itt maradtak és a közösség oszlopos tagjai lettek. Szilágyi testvér gazdaságilag is jól sáfárkodott. 1921-ben megvették az imaház melletti üres telket és hozzácsatolták az eddigi telekhez, így alakult ki a Ferenc utca 5. számú ház hely. Az új telekrészre 1922-ben megépítették a szobakonyha-éléskamra-vendégszoba helyiségekből álló teljesen alapincézett épületet gondnok lakás céljára.

1924. január elején Szilágyi testvér lemondott prédikátori megbízatásáról. Kilenc évi hűségesen vég-

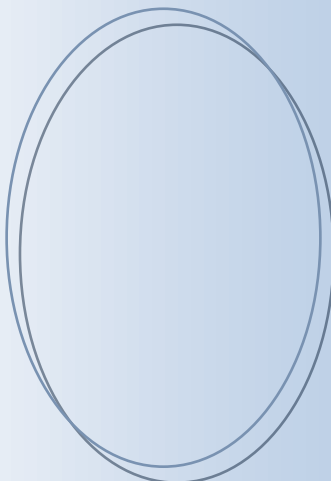

Bán Pálné - 1920

zett munka után tette le szolgálatát. Mint mondta, megfáradt a sok teher hordozásában, a gyülekezet, és nagyszámú családja mellett a hivatali elfoglaltság is leterhelte. Ezért kérte felmentését.

A gyülekezet megértette Szilágyi testvér kérését és elfogadta lemondását. Szilágyi testvér to-

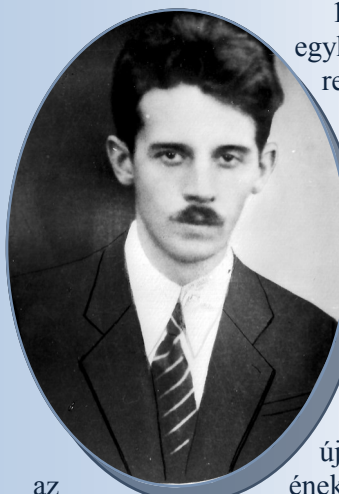
melyet hasznosítani tudott a gyülekezetben. Az első világháború nehéz gazdasági viszonyai között is Istentől kapott bölcsességgel, rendíthetetlen akarattal, az ige útmutatása alapján munkálkodott a lélekmentés szolgálatában. Örködött a gyülekezet egysége és ige szerinti tisztasága

Maróthi János

Adler Ferenc

1924-1926

1924. júniusban a gyülekezet egyhangú szavazással Adler Ferenc végzős teológus meghívása mellett döntött. Adler testvér elfogadta a meghívást, beiktatására december 8-án került sor. Személyében nagyon komoly hívő lelkülettel bíró, jól felkészült és jó képességű lelkipásztort kapott a gyülekezet. Igehirdetése élményszámba ment. Hamarosan elindult a megújulás, felélénkült az imaélet,

az énekkar, a zenekar és az ifjúság aktivizálódott. Adler testvér meghirdette az általános tagsági rendezést az elmaradtak részére. Sokan helyreálltak így, és lettek a gyülekezet hűséges tagjai. Rövid munkásságának gyümölcse egy teljesen új ifjúság kinevelése volt, akik nagyon aktív tagok voltak, és később a gyülekezet oszlopai lettek.

A vezetőség 1925. márciusában jelentette be a gyülekezetnek, hogy lelkipásztor lakás építését tervezik. Áprilisban már megindult a munka. Elsősorban Házi János testvér odaadó, irányító munkájának és nagy anyagi áldozatának, valamint a gyülekezet példamutató adakozásának köszönhető, hogy adósságmentesen hat és fél hónap alatt felépítették a lakást.

Házi János

Szeptemberben a szigetszentmiklósi gyülekezet levélben kérte, hogy a pesterzsébeti gyülekezet és annak lelkipásztora vegye lelki gondozásába gyülekezetüket. Szilágyi Gábor testvér addig is kijárt Szigetszentmiklóásra az ígét hirdetni. Adler testvér és menyasszonya, Gólya Margit 1926. februárban a Nap utcai gyülekezetben tartották menyegzőjüket. 1926. augusztusban jubileumi ünnepélyt rendeztek, ez volt első alkalom, amikor megemlékeztek az imaházépítés és az erzsébeti misszió évfordulójáról. Az imaház 20 éve épült, a misszió 40 éve indult. Jól szervezett, magas színvonalú ünnepi alkalom volt. Az énekkar és a vonózenekar az ifjúsággal együtt szép szolgálatot végzett. Akkor még éltek az alapító tagok közül néhányan.

Adler testvér fiatalosan gondolkodott, de igeszerően élt és vezetett. Szerette is őt a gyülekezet. 1926. decemberben jelentette be, hogy távozik a gyülekezet éléről. Szolgálatát Amerikában folytatta.

Beharka Pál lelkipásztor testvér közel két éven át gondozta a lelkipásztor nélkül maradt pesterzsébeti baptista közösséget. Komoly tanításait nagyon megszerette a gyülekezet. 1928. nyarán Udvarnoki és Beharka testvér javasolta, hogy Bányai Ferencet, az Országos Ifjúsági Szövetség utazó titkárát hívják meg lelkipásztornak.

Bányai Ferenc

1928-1940

Szeptember elején hozott döntést a gyülekezet, Bányai Ferenc testvér meghívásáról. Bányai testvér elfogadta a meghívást. Egyetlen feltételt szabott a szolgálatba álláshoz: úgy vállalja a gyülekezet vezetését, ha az nem gátolja az Országos Ifjúsági Szövetség utazó titkári munkáját. Ez azt jelentette, hogy amíg ebben a tisztségben van, havonta egy vasárnap távol lesz a gyülekezet-től.

A gyülekezet elfogadta Bányai testvér kérését, segítséget ígérve az itthoni szolgálatok végzésében. Eredményekben gazdag gyülekezetépítő munkát végzett, munkájának áldott gyümölcsei lettek. Az 1930-as évek gazdasági válsága idején nagy volt a munkanélküliség és az ezzel járó nyomor, nélkülözés, mely sok családot sújtott a gyülekezetben is. Megszervezte a rászorultak segítségét, emellett a dunántúli misszióban dolgozó lelkipásztorokat rendszeres támogatásban részesi-

Bányai testvér kiemelkedő lelki vezető volt, de jól szervezte a gazdasági teendőket is. 1934 nyarán a bemelegítő medencét megépíttette, az utcai léckerítést vasrácsos téglakerítésre cseréltette. A gyülekezet helyiségeit három ízben hozatta rendbe, különösen az 1937-es karbantartás volt jelentős, amikor az Országos Közgyűlés Pesterzsébeten tanácskozott.

Bányai testvér munkájának méltó támogatója volt felesége, Bányai néni, aki az ifjúság, a leányok és a nőegylet munkájában igen szép eredményeket ért el. Bányai néni irodalmi tevékenységével, verseivel, csoportjeleneteivel nagyban hozzájárult az ifjúsági szolgálatok változatosságához. A budapesti József utcai gyülekezet hívta meg őket 1940. év elején.

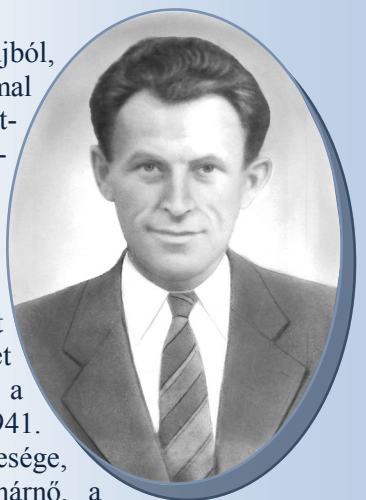
Bányai testvér a baptista misszió kiemelkedő munkása volt, az Országos Ifjúsági Szövetség utazó titkáraként, majd 1937-től a Misszió Bizottság titkáraként végzett egész közösségünkre kiható eredményes munkát.

Bretz Emil

1940-1948

1940. júliusában újból, immár harmadik alkalommal Beharka Pál lelkipásztor testvér vette át a gyülekezet vezetését. Szeptemberben javaslatára meghallgatták Bretz Emil székesfehérvári lelkipásztor szolgálatát. Decemberben Bretz testvért választotta a gyülekezet pásztorának, aki elfogadta a meghívást. Beiktatása 1941. február 9-én történt. Felesége, Cobb Maude amerikai tanárnő, a Bibliai Leányiskola tanára volt.

1941. áprilisában Bretz testvér elmondta a gyülekezet előtt: a Lélek által azt a megbízást kapta, hogy szervezze meg a Magyar Baptista Diakonissza szolgálatot a németországi „Béthel Diakonissza Otthon” mintájára. Terve szerint a „Béthel Diakonissza Otthon” két nővére végezte volna a magyar diakonissza jelöltek kiképzését. 1942. júliusában jelentkeztek először a háború miatt korlátozó intézkedések. Be kellett vezetni a légtalmi elsötétítést, ezért megrövidültek az összejövetelek.

1943. március. A „Béthel Diakonissza Otthon” igazgatója türelmet kért, mert a háború miatt náluk is nagy szükség volt az ápolónőkre, nem küldhetett segítséget Pesterzsébetre, ezért megállt a diakonissza szolgálat ügye. Áprilisban a gyülekezet vezetősége megállapította, hogy a tervezett imaházbővítés a háborús körülmények miatt nem valósítható meg. Javasolta azonban egy 80 főt befogadó karzat építését a bejárati ajtó fölé. Ez átmenetileg megoldotta a helykérdést.

1943. novemberére többen jelentkeztek, akik mint diakonissza nővérek odaszánták életüket az Úr szolgálatába. A szolgálat alapító levelét a gyülekezet jóváhagyta. 1944. április 3-án és július 2-án országos gyásznapot tartottak. Súlyos bombatámadások érték az angol-amerikai légierő részéről Budapestet, így Pesterzsébetet is. A pusztítás óriási volt. A hatóságok elrendelték a gyermekes családok kitelepítését. Az összejövetelek azonban nem maradtak el, nyugalmasabb időszakban, a kora délutáni órákban jöttek össze a testvérek.

1944. decemberében megritkultak az összejövetelel órák, mert megromlott a közbiztonság, mivel a frontvonal már Budapest határában volt. Bretz testvér és családja helyén maradva szolgált a gyülekezetben. Hősi elszántsággal vezették a rendkívüli helyzetben a gyülekezetet, mindig készek voltak az igeszolgálatra, az anyagi és fizikai segítségre.

Az, hogy a gyülekezet egységes és ép maradt, az Úr nagy kegyelme és gondviselése. Az isteni gondviselés után Bretz testvérek munkájának, hősi helytállásának is köszönhető mindez.

Bretz testvérnő hűséges segítőtje volt férjének, az addig működő gyermek bibliakör helyett megszervezte a felnőttekre is kiterjedő 12 osztályos vasárnapi iskolai rendszert. Létrehozta a „lélekmentő kör”-t, ahol az elmara-
dókért imádkoztak. A missziós iratok terjesztésével, és a nehézségekkel küzdők látogatásával foglalkoztak szép eredménnyel. Rendszeresen végezték a családlátogatásokat, a lelki gondozást. A nőegyletet irányította, és vezette a leánykört.

A háború befejezése után Bretz testvér felhasználta feleségének és gyermekeinek amerikai állampolgárságát a hatóságoknál egy viszonylagosan szabad összejöveteli engedély megszerzése ügyében. 1945. augusztus 6-án a pesterzsébeti gyermekkórházat ünnepélyesen felavatták és elindították dr. Ferenc Pál főorvos, és több hívő orvos vezetésével. A diakonisszák kiképzése saját erőből történt.

1947. februárján Bretz testvér Amerikába utazott családja után, – akik már fél éve elmentek – és csak szeptemberben jöttek vissza. Az amerikai magyar testvérek előtt ismertette a diakonissza mozgalom elindulását, célját. Beszélt nekik a pesterzsébeti gyülekezet imaház építési tervéről. Több helyről kapott anyagi segítséget. Komoly összeget hozott magával, amiből megvásárolták a Nagy Győri István utca 35. szám alatti ingatlant diakonissza anyaház céljára.

1948. januárban már 28 nővér volt a gyülekezetünkben. Ebből hat kiképzett diakonissza, akik avatásra vártak. A többiek különböző fokon álltak a képzésben és szolgálatot végeztek az erzsébeti gyermekkórházban. Amerikából építési terveket is hozott Bretz testvér. Nem tettek le az új imaház építésének gondolatáról.

1948. november 14-én felavatták a diakonissza kiképzésen jól vizsgázott hat nővért. Sok éves kitartó munka eredménye volt ez. Az aznap délután tartott nagyon bensőséges hálaadó ünnep rendhagyó módon fejeződött be. Bretz testvér bejelentette, hogy egy amerikai magyar gyülekezettől meghívást kapott lelkipásztori szolgálatra. Elutazik Clevelandbe és az ott kialakult helyzet alapján dönt, hogy lemond-e a pesterzsébeti gyülekezet vezetéséről. Erről hat hónapon belül értesítést küld. A bejelentés természetesen mindenkit megdöböntett.

Elutazásukkor Cserepka János lelkipásztor testvért bízta meg a helyettesítéssel. 1949. májusban lejárt a megjelölt hat hónap és Bretz testvér bejelentette, hogy nem tér vissza Pesterzsébetre. Ezzel befejezte a gyülekezetben végzett eredményes, áldott szolgálatát, amely a nehéz, háborús időszakot is magába foglalta. Távozásával a diakonissza mozgalom elvesztette vezetőjét, így mint szervezett szolgálat gyakorlatilag megszűnt. A diakonissza és jelölt nővérek, mint ápolónők tovább szolgáltak az egészségügyi intézményekben és még jó ideig az anyaházban laktak.

Cserepka János

1949-1957

Cserepka János lelkipásztor testvér 1948. decemberében, mint Bretz testvér helyettesítője vette át a Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet irányítását. Isten ajándékként vette ezt az erdélyi gyülekezetek helyett, amelyeket a határ átrendezésével ott kellett hagynia. Amikor Bretz testvér bejelentette, hogy nem tér vissza Pesterzsébetre Cserepka testvér helyettesítő szolgálata lejárt, de a gyülekezet titkos szavazással egyöntetűen megválasztotta teljes jogú lelkipásztornak. Hivatalosan tehát 1949. május 7-től lett Cserepka testvér a pesterzsébeti gyülekezet lelkipásztora.

A nyár folyamán elkészültek az építési tervek, ez alapján a polgári hatósághoz októberben benyújtott építési engedély kérelmükre a következő választ kapták: *A tervbe vett helyet és időpontot nem találjuk megfelelőnek templomépítésre.* Úgy látszott, minden erőfeszítés hiábavaló. Fellebbezést adtak be, nem mondtak le az építkezésről, de az eredmény várható volt. Cserepka testvér evangélizáló jellegű igehirdető volt. Sok lélek kezdett újat igehirdetése nyomán. 1950 elején Cserepka testvér bejelentette, hogy a testvériség adakozása, és Bretz testvér által hozott segítség nyomán olyan jelentős összeg áll a gyülekezet rendelkezésére az építési alapon, hogy komolyan foglalkozhatnak az építkezés kérdésével. A vezetőség javasolta, hogy a meglévő pénzen vásároljanak egy építésre alkalmas telket a város belterületén. A többség a Kossuth Lajos és Hunyadi utca sarkán levő ingatlanra szavazott, amelyet megvásároltak, így az 1950. februárjában a pesterzsébeti baptista gyülekezet tulajdonába került.

Cserepka testvér új missziós szolgálati lehetőséget ismertetett áprilisban. Dunántúlon nagy területek voltak lelkipásztor nélkül.

Javaslat alapján az elhagyott baptista gyülekezetekbe a nyári szünet idő-

szakára négy teológust küldtek, akiknek költségeit az erzsébeti gyülekezet vállalta át. Októberben beszámoltak a nyári missziós munka eredményéről. A teológusok és Cserepka testvér munkája eredményeként szeptemberben Egyházasközponton 28 lelket merítettek be. Istené legyen a hála és dicsőség az eredményes lelkimunkáért.

Az 1951. januári gyülekezeti tanácskozáson egy nagyon kellemetlen hírt ismertettek, az elmúlt évben vásárolt Hunyadi utcai és a korábban anyaház céljára vásárolt Nagy Győri István utcai gyülekezeti ingatlanokat államosították, így elveszett sok-sok áldozathozatal a semmibe. A hatóság kemény korlátozó intézkedéseket hozott a közösségi élet menetének meggátolására. Betiltották a hittant, minden egyházi szervezetet beszüntettek, igyekeztek kiépíteni a besúgó hálózatot a gyülekezeteken belül is. Minden egyházi tevékenységet előre be kellett jelenteni engedélyeztetésre. Az egyre szűkülő lehetőségek ellenére a megtérők száma nem csökkent, a taglétszám folyamatosan nőtt, és akik döntöttek az Úr Jézus mellett, azok nagyon komolyan vették döntésüket. 1954. elején a vezetőségnek ismét foglalkozni kellett az imaház bővítés kérdésével, mint sürgős feladattal. Építkezni nem lehetett, ezért előtérbe került a bővítés gondolata. 1956. nyarán kezdhették el a bővítést, amely során új kistermet, bölcsődét és mellékhelyiséget építettek. Cserepka testvér, mint jó hadvezér ott volt az építkezés első vonalában. Személyes lelkesedésével magával ragadta a gyülekezet tagságát.

Szeptemberben szabadságra ment Erdélybe, ott megnősült, felesége dr. Ilonka Margit gyermekorvos.

Ami ezután következett, azt lehet gyülekezeti tragédiának is felfogni, az ország tragédiájával együtt. A forradalmi események elsöpörték a Rákosi rendszert, de kiváló honfitársaink is ezrével hagyták el az országot. Gyülekezetünkben többen külföldre távoztak, köztük Cserepka testvérék is. Fiatal kora óta külmissziós terveket dédelgetett, amelyet eddig nem válthatott valóra, így megragadta a lehetőséget célja megvalósítására. A forradalom leverése után a legnagyobb építkezési

Kalkó József

1957-1964

Kalkó József lelkipásztor testvér felé irányult a gyülekezet bizalma 1957. februárban. A szavazás után meghívták prédikátoroknak. Március elején költöztek Pesterzsébetre, beiktatása a hónap végén megtörtént. Első tevékenységei közé tartozott, hogy az 56-os események miatt meggyengült elöljáróságot kiegészítsék, mert az építkezés folytatásához szükség volt egy aktív, teljes elöljáróságra.

Májusban teljes erővel folytatódott az építkezés Kalkó testvér mellett Barbarics Lajos és A.Kovács József vezetésével. Októberre befejeződtek a munkák. Az átalakítással a nagy terem hat méterrel bővült, jobb szigetelés érdekében az ablakokat pótkerettel szerelték fel, hogy az üveget megduplázhassák, a szószéket teljesen újra cserélték, az új kisterem a réginek a duplája lett,

menikus alkalmak 1957-től. Történelmi esemény volt az 1959. évben a presbiter és diakónus avatás, mert gyülekezetünk addigi történelme alatt ez volt a második lelki munkás kirendelés.

Kalkó testvér irányításával a gyülekezet lelki ajándéka lett mások megsegítése. Segélyeket és különféle segítségeket adtak rászorulóknak, támogatták a szeretet-intézményeket, az idős, beteg testvéreket, az idős és a nagycsaládos lelkipásztorokat, a kis jövedelmű vidéki lelkipásztorokat, az építkező, vagy rászoruló gyülekezeteket. A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet megalakulásának 75 éves, az imaház építésének 55 éves jubileumi ünnepélyét 1961. november 11-én tartották nagyon bensőséges, meleg hangvételű estén.

Az ifjúság szervezeten, minden évben nagyobb létszámmal ott volt Balatonföldváron és Tahiban. Gyülekezeti hozzájárulással segítették a rászorulókat a lehetőségek kihasználásában.

Gyülekezetünk értékelésének tekinthető azt a tény, hogy az 1963. évi közgyűlés több pesterzsébeti testvért beválasztott a különböző szakbizottságokba. Kalkó testvért a Kis Tanácsba, Horváth Mártont a Misszió Bizottságba, Horváth Lászlót a Zeneügyi Bizottságba, Szilágyi Zoltánt a Történelmi Bizottságba, és Kalkó Józsefnét az Országos Nőszövetségbe.

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet vezetősége Kalkó József lelkipásztor testvér szolgálatával kapcsolatban 1964. október 20-án a Baptista Egyház Kis Tanácsától kapott egy levelet. Tudomására hozták a gyülekezetnek, hogy 1964. augusztus 20-án Tahiban történt evangélizálás és megtérésre felhívás miatt, mint felelős üdülésvezetőket Kovács Géza és Kalkó József lelkipásztorokat a hatóságok elmarasztalták az üdülési szabályzat megsértésére hivatkozva. A fenti határozat Kalkó testvért felmentette a Pesterzsébeten végzett lelkipásztori szolgálata alól és az országos vezetésben betöltött minden nemű tisztségéből, sőt budapesti gyülekezetben sem vállalhatott lelkipásztori szolgálatot.

A gyülekezet vezetősége fellebbezett a határozat ellen, de elutasító választ kaptak. A határozatot felsőbb utasításra egyházunk vezetősége 1964. november 1-től

épült egy alapincézett bölcsődei helyiség, egy modern mellékhelyiség, a gondnoklakáshoz előszoba készült, a járdákat lebetonozták.

Gyakran szerveztek evangélizáló alkalmakat, amelyeken a Szentlélek munkája nyomán sokan odaszánták életüket Jézus Krisztus követésére.

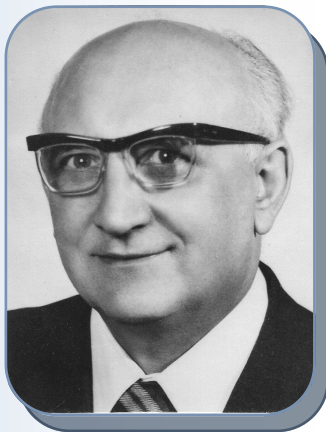
Az 1957. évi egyházi közgyűlés Kalkó testvért a Jótékonysági Bizottság elnökének és a Misszió Bizottság tagjának, felelőségét az Országos Nőszövetség tagjává választotta. Rendszeresek lettek az öku-

Laczkovszki János

1965-1979

A pásztor nélküli gyülekezet Laczkovszki János miskolci lelkipásztort hívta meg, aki 1965. februárban ígént mondott a meghívásra. Ünnepélyes beiktatására április 11-én került sor. Lelkipásztori szolgálatát 1979. október 7-ig, tehát majdnem 15 évig végezte a gyülekezetben. Ebből a hosszú időszakból csak néhány epizódot említhetünk meg.

Kiemelkedő ünnepek voltak a gyülekezet jubileumi 1966. októberében a 80 éves, 1971. októberében a 85 éves, és 1976. novemberben a 90 éves. Három alkalommal tartottak presbiter és diakónus avatást. Nagy eredmény volt az orgona építés 1970. és 1973. között.

Laczkovszki testvér többször foglalkozott az imaóra-vezetőkkel, módszertani előadásokat tartott nekik, így az imaórák látogatottabbak, élénkebbek lettek. A vezetőség fiatalítása fokozatosan történt. Lelkileg nagyon sokat épített mélyen szántó igehirdetéseivel. Szívén viselte a gyülekezet lelki színvonala mellett az anyagi helyzetét is, amelyet bölcsen irányított. Folyamatos volt a gyülekezeti helyiségek karbantartása és a környezet rendben tartása. Nagyon aktív célgyűjtéseket tartottak a helyi feladatok teljesítése mellett mindazok számára, akik rászorultak.

Pesterzsébeti szolgálata alatt háromszor választották a Magyarországi Baptista Egyház elnökévé, 1967-ben, 1972-ben és 1976-ban. Laczkovszki testvér jó lelki kapcsolatot alakított ki az orosz baptista testvérekkel, akiken keresztül megnyílt a magyarországi baptista egyház előtt a kapcsolat felvétel lehetősége a külföldi testvériséggel. Ennek nyomán 1970. júliusban Laczkovszki testvért a Baptista Világszövetség választó közgyűlésén Tokióban a Világszövetség Kelet-európai alelnökének választották. Így részt vett a különböző

világszövetségi és európai szövetségi üléseken, ismert lett Laczkovszki testvér, és általa a Magyarországi Baptista Egyház is. Megnyílt a szövetségek vezetői előtt a lehetőség, hogy hazánkba látogassanak, és gyülekezeteinknek vendégei legyenek.

1975. januárban hazánkban járt dr. Haraszi Sándor lelkipásztor testvér, hogy az amerikai magyar gyülekezetek anyanyelvi oktatására 4-4 éves lelkipásztori kiküldetést eszközöljön ki az Állami Egyházügyi Hivaltól. A hatóságok jóváhagyták az elgondolást, így a Magyarországi Baptista Egyház lelkipásztorokat küldhetett ki az Egyesült Államokba. Ehhez a történelmi eseményhez Laczkovszki testvér munkája nagyban hozzájárult.

1976. szeptemberében Budapesten ülésezett az Európai Baptista Szövetség vezetősége. 1977. júliusban ismét vendégünk volt dr. Haraszi Sándor, hogy előkészítse a nagy evangélista, Billy Graham egyhetes magyarországi evangélizációs szolgálatát. Intézte a magyar hatóságoknál az egyház vezetőivel az engedélyeket és egyeztetette az időpontokat. Haraszi testvér igen nagy szolgálatot tett ezzel az egész kelet-európai baptista közösségnek, elősegítve Billy Graham kelet-európai misszióját. Kaput nyitott először Magyarországon, majd más országokban is Graham evangélizációs szolgálatának.

Billy Graham evangélista 1977. szeptember 4-én érkezett Budapestre és először Tahiban evangélizált óriási érdeklődés mellett. A következő napokban Billy Graham, felesége és az őket kísérő munkatársak hazánk több nagy városában tartottak evangélizálást.

Laczkovszki testvér külügyi szolgálata által megindulhatott nagyobb arányban hazánkban az imaházak építése, melyhez külföldi testvérek nagy segítséget nyújtottak. Laczkovszki testvért úgy emlegették az amerikai baptisták, mint a templomépítő Laczkovszki János lelkipásztort.

Pesterzsébeten is készült egy előterv az új imaház építésére 1977-ben, és elkezdődött az előtakarékoság az építkezéshez. Laczkovszki testvér nyugdíjba vonulásával nem szakadt meg a kapcsolata a gyülekezettel, hanem amikor igény volt rá továbbra is végzett szolgálatot, így igehirdető lelkipásztora volt közösségünknek 1985. áprilistól 1986. júniusig, és teljes jogú lelkipásztora 1986. júliustól 1987. júliusig.

Szűcs József

1979-1986

Szűcs József lelkipásztor testvér meghívása 1979. december elején történt, karácsonykor már ő szolgált az igével. 1980. február elején költöztek Pesterzsébetre, beiktatása február 9-10-én volt.

Szűcs testvér sokirányú gyülekezetépítő munkába kezdett. Ajtót nyitott az elmaradt, megfáradt gyülekezeti tagok felé tagságuk rendezésére. Ezt feleségével együtt családok látogatásával segítték elő. Szívós munkát végzett a gyülekezet belső életének megújulásáért. Lelki segítséget adott az énekkarban a karvezető testvéreknek. Egyik legfontosabb feladatának tekintette a gyermekekkel és a felnőtt fiatalsággal való foglalkozást, nevelést.

Szűcs testvér szolgálata alatt nagyon szépen fejlődött a gyülekezet. Minden szolgáló csoport aktívan tevékenykedett, a lelkipásztor testvér mindig részt vett a csoportok foglalkozásain. Szerveztek ifjúsági konferenciát, női csendes napot, nagyon sok vendégszolgálatot más gyülekezetekben és fogadtak hazai és külföldi szolgáló csoportokat.

Igehirdetései evangélizáló jellegűek voltak. Az ígét úgy hirdette, hogy az személyhez szóló üzenetté váljon. Komolyan vette a városunkban kialakult ökumenikus kapcsolatokat, azokat tovább mélyítette a pesterzsébeti protestáns gyülekezetekkel.

Az országos közösség igen aktív munkása volt, a Békehírnök főmunkatársaként, odaadó munkát végzett a lap megjelenése érdekében. Ezen kívül, mint a Teológiai Szeminárium tanulmányi bizottságának titkára vállalt részt a „baptista lelkészképzés” segítésében.

Az építkezés kérdése állandóan napirenden volt. 1981 őszén Kovács Imre és A.Kovács József testvérek újra készítettek egy imaház építési előtervet. Az építési engedély kiadása körül teljes bizonytalanság uralkodott, mert a Fővárosi Tanács Építési Főosztálya nem nyilat-

kozott a terület szanálása ügyében. Később nyilvánvalóvá vált, hogy a városfejlesztés második üteme után (ami a mostani állapotnak felel meg) megáll a városrész modernizálása. 1983-ban a gyülekezet a felavatott és

választott elöljárók aktív szolgálati idejét saját körén belül 70 éves korig korlátozta.

1985. március 24-én egy nagyon mozgalmas vasárnapi szolgálat után Szűcs testvér este rosszul lett. Sürgősen kórházba kellett szállítani, ahol agytrombózist állapítottak meg. Megindult az imahadjarat már vasárnap este Szűcs testvér gyógyulásáért. A budapesti gyülekezetek testvériségének többsége velünk együtt könyörgött.

A kezdeti javulás után beállt egy stabil állapot. Az orvosi konzilium döntése 100%-os rokkantnak nyilvánította Szűcs testvért, ez azt jelentette, hogy lelkipásztori szolgálatát be kellett fejeznie. Egy éves betegállomány után leszázalékolták.

1986. január 5-i úrvacsorai alkalom volt Szűcs testvér búcsúja a szolgálattól. A gyülekezet februárban vett hivatalosan búcsút tőle.

A betegség ideje alatt, és azt követően nagyrészt ifj. Kulcsár Tibor teológiai hallgatóra nehezedett az igeszolgálat terhe. Laczkovszki testvér elfoglaltságától függően végzett igehirdetést 1986 nyaráig, majd ismét

Révész József

1987-1989

Révész József lelkipásztor testvért 1987. júniusban választotta meg a gyülekezet pásztorának. Miután elfogadta a meghívást, október 17-én, szombaton volt a beiktatási ünnep.

A Révész család minden tagja bekapcsolódott a gyülekezet életébe, így nemcsak az igeszolgalat kérdése oldódott meg, hanem a gyermekek és a nőtestvérek között végzett munka is erősítést kapott. A tagság látogatása mellett mindenkit szeretettel vártak otthonukba is bármilyen gonddal, ezzel is segítve a problémák mielőbbi megoldását.

1987. októberében az építkezést a tervezők még a Ferenc utca 3. és 5. számú telken három ütemben gondolták megvalósítani: lelkipásztor lakás építés, a toldalék épületrész elkészítése, végül a fő épületrész, a nagytér megépítése. 1988. január 1.-től szervezettebbé vált az építkezésre való adakozás. A gyülekezet tagjai több évre előre megtették vállalásaikat. Februárban az építkezésre készülve harmincezer téglát vásárolt a gyülekezet. Révész testvér vezetésével a fiatalok és a nyugdíjasok brigádja lerakta a téglákat a 3. számú telken.

1988 nyarán szakítottak a Tomay tervező csoporttal, akik addig foglalkoztak a tervek készítésével, mert a munkájukkal nem voltak megelégedve. Marosi Gábor építészmérnököt kérték fel a tervezési munkára, aki megfelelő referenciákkal rendelkezett. Októberre elkészült egy előterv, amelyet az egyház építési bizottságának vezetője Harsányi Attila testvér mutatott be. Az előjáróság ezt elfogadta, alkalmasnak ítélte a hatóságokhoz való benyújtásra.

1989. áprilisában jelentős fordulat következett be az építkezés előkészítésében. A XX. kerületi Tanácstól olyan értesítést érkezett, miszerint a Fővárosi Tanács Építési Osztályán annyira megtetszett a beküldött terv, hogy javasolták egy szebb, központibb fekvésű hely kijelölését a Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet imaháza részére.

A júniusi tanácskozáson Zentai László presbiter felhívta a figyelmet arra, hogy a megváltozott politikai helyzetben már hallható kísérlet az egyházaktól elvett, államosított ingatlanok visszaigénylésére. Javasolta az erzsébeti gyülekezet két államosított ingatlanának visszaigénylését, esetleg kártalanításának kérelmét.

1989. augusztus 27-én Révész testvér elbúcsúzott a pesterzsébeti gyülekezettől.

Nemeshegyi Zoltán

1989-2001

1989. október 22-én a gyülekezet lelkipásztorának választotta Nemeshegyi Zoltán balatonszemesi lelkipásztor testvért, aki elfogadta a meghívást. A beiktatási ünnep december 16-án volt.

Első lépésként az imaóra vezetőikkel, az ifjúsági programrendezőikkel, a gyermek bibliakör és ifjúsági bibliakör vezetőivel tartott megbeszélést a munkamódszer javításáról. Mozgalmassá tette Nemeshegyi testvér az ifjúság életét, gyülekezeti csere-látogatásokat szervezett, körzeti ifjúsági napokat, konferenciát tartottak.

1990. június 3-án került sor a régen tervezett presbiter és diakónus avatásra.

1990. novemberben a pesterzsébeti önkormányzat építési osztálya felajánlotta az Ady Endre utca és a Ságvári Endre utca sarkán álló üres telek egy részét imaházépítés céljára csereteleknek. Közel egy év kellett ahhoz, hogy eldőljön, melyik rész legyen az építkezés helye, végül az SZTK-val szemben levő területet jelölték ki. Marosi Gábor átdolgozta a tervet az új helyszínnek megfelelően, mert az eredeti a Ferenc utcai telekre készült. Az új építési telek átírása a beadott kártérítési igény miatt 1992. februárban megakadt, mert az önkormányzat nem tudott nyilatkozni az államosított ingatlanok kártalanítási összegéről. Még járatlanok voltak akkor ilyen ügyekben. Ez viszont tovább halasztotta az építkezés kezdési időpontját.

A gyülekezetben közben mozgalmas élet folyt. Minden istentiszteleti alkalmon jól előkészített, üzeneteket hordozó igezolgálat hangzott el. A vasárnap délelőtti imaórák végén egy új imatémáért kezdtek el rendszeresen imádkozni, az építkezésért. Ez mindaddig tartott, amíg el nem hagyták a Ferenc utcai imaházat.

1992. szeptemberében megoldódott a telek értékelés kérdése, 20 millió forint kártalanítási összeget állapítottak meg, amelynek fejében 3.000 m² nagyságú területet adtak a kijelölt helyen. Október 15-én az önkormányzat jóváhagyta a kártalanítást, utána be lehetett adni az építési engedély kérelmet.

kijelölt helyen. Október 15-én az önkormányzat jóváhagyta a kártalanítást, utána be lehetett adni az építési engedély kérelmet.

Nemeshegyi Zoltán lelkipásztor testvér állandó részvétele mellett, Kovács Imre és Horváth László testvérek végezték a tervezővel a hatósági ügyek intézését.

Az új épületbe csak gondnoklakást lehetett betervezni, ezért a Ferenc utca 3. szám alatti telken épült fel a lelkipásztor-lakás. A gyülekezetnek ez költség többletet jelentett, de el kellett fogadni, mert más megoldás nem volt. A lakás építését párhuzamosan végezték az imaház építéssel. A lakást Péter Gábor irányításával házilagosan kiviteleztek, amely nagy összefogást igényelt.

Nemeshegyi testvér a fizikai munkákból is keményen kivette a részét, személyes példával buzdította a tagokat, és anyagiakban is élen járt az áldozatvállalásban. A lakás másfél év alatt felépült.

Az imaház építése 1993. áprilisában kezdődött, a szerkezeti részek építését vállalkozásba adták ki, de ott is sok olyan feladat akadt, amit a gyülekezet tagjainak kellett végezni. Az ünnepélyes átadásra 1998. június 6-án került sor.

A nemzedékek életében egyszer adódó nagy lehetőség az imaház építése, amelyik nagy kiváltság és felelősség. A gyülekezet ebben az időben igen nagy anyagi áldozatot vállalt,

és közben megtapasztalja Isten csodálatos gondviselő szeretetét, és csodák sorozatát éli át. Példátlan összefogás a munkában, s közben a lelki építésben is újat kezd-

tünk a korosztály szerinti csoportos bibliaköri foglalkozással, amely a mai napig munkálja az egységet.

2001. év elején Nemeshegyi testvér elfogadta az ócsai gyülekezet meghívását. Pesterzsébeti búcsúztatása 2001. február 25-én történt.

Dr. Almási Mihály 2001-2011

Dr. Almási Mihály lelkipásztor testvért hívta meg a Pesterzsébeti Gyülekezet 2001. áprilisában. A tagság rendkívül nagy arányban szavazott neki bizalmat. Az újonnan választott lelkipásztor beiktatását 2001. május 26-án ünnepelték.

Almási testvér szolgálati ideje alatt a gyülekezetben sok vendég fordult meg. Még 2001-ben, a reformáció emlékétkében az összejöveteleknek a baptista gyülekezet adott helyet. Ezzel párhuzamosan az alsorsori teremben Bodó Sándor és Bodó Ilona festőművészek alkotásait állították ki, amely elismerést váltott ki a vendégek között is.

2002. márciusban nagy sikerű hangversenyt adott az izraeli Sharon Katzir művészeti középiskola negyven diákja. Novemberben a Baptista Szeretetszolgálat alapításának ötödik évfordulóján tartottak ünnepi istentiszteletet. Író-olvasó találkozóra is sor került Gerzsenyi Sándor lelkipásztor testvérral.

Az időszak kimagasló evangélizációs és kulturális eseménye volt a New York-i Harlem Gospel Singers koncertje, amelyről TV felvétel is

készült. Az előadáson megjelent a Magyar Köztársaság külügyminisztere és a hazánkba akkreditált diplomáciai testületek több tagja. 2003. júniusban a Biola University California 25 fős zenekara és tanáraiak szolgáltak a gyülekezetben. Júliusban Amerikából, Dél-Carolina államból érkezett Pesterzsébetre egy missziós csoport, akik a Csiliben különféle tanfolyamokat tartottak két héten keresztül, így szólítva meg az embereket.

De nemcsak vendégek jöttek, hanem Almási testvér buzdítására a gyülekezet egyes csoportjai is vállaltak szolgáltatásokat különböző rendezvényeken. A Zeneakadémia kistermében a budapesti Kegyelem Metodista Gyülekezet jótékonyági hangversenyén szolgált az énekkar. A

Frontvonal Alapítvány szervezésével és díszleteivel a gyülekezet tagjai előadták a „Menny kapuja, pokol lángjai” című színdarabot, há-

rom este telt ház előtt zajlottak az előadások. Az Erzsébet napok keretében az énekkar többször részt vett a katolikus templomban tartott hangversenyen, szervezett különféle rendezvényt. Négy CD készült az énekkar

szolgálatával, két Héthalmi estről DVD-t is adtak ki. Gyülekezeti cserélőtogatókat és kirándulásokat szerveztek, néhányat külföldre is. Zsúfolásig megtelt imaházban zajlottak a Baptista Világszövetség vasárnapjain a dél-

Emlékezz vissza az útra!

Válogatás a klasszikus és az evangéliumi zeneirodalom gyöngyszemeiből

A 120 éves Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet énekara

gyülekezetekkel közösen tartott ünnepélyek.

Jól működtek a Minden Korosztály Bibliai Közössége csoportjai, a gyermek és ifjúsági foglalkozások. Sok fiatal merített be az utóbbi években, akik nagyon aktívan vettek részt a szolgáltatokban. Megalakult a fúvószenekar Tóka Szabolcs testvér irányításával,

majd Csövári Pál testvér vette át vezetését. Bővíteni kellett az énekkar helyét az állandó létszámnövekedés miatt.

Almási testvér a Jó Pásztor és a Napsugár Gyermekekmentő Alapítvány keretén belül szervezte és szervezi a Szőkepusztai Konferenciákat és a libickozmai gyermektábor építését és üdültetéseit.

2008. év elejétől interneten élő közvetítésben és archiválva is láthatók és hallhatók az istentiszteleti alkalmak, a tartalmas igehirdetések. A gyülekezet jelentős összegű célgyűjtéseket végzett építkező gyülekezetek és katasztrófa által sújtottak megsegítésére. Kapcsolataik rendezettek és gyümölcsözők mind a testvéregyházakkal, mind az önkormányzattal.

Dr. Almási Mihály lelkipásztor testvér 2010. október 30.-ával befejezte pesterzsébeti szolgálatát, nyugdíjba vonult. A gyülekezet vezetősége kérésére elvállalta az ügyintéző lelkipásztori szolgálatot, valamint az igehirdetés szolgálatát az új pásztor érkezéséig. Búcsúztatása 2011. május 29-én történt meghitt, bensőséges istentisztelet keretében.

Katona Béla 2011 -

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet Dr. Almási Mihály lelkipásztor testvér nyugdíjba vonulása után imádkozó lelkülettel kérte lelkipásztora kirendelését a gyülekezet Urától. Katona Béla kiskunhalasi lelkipásztor 2011. február 27.-én jött el bemutatkozó szolgálatra. A következő gyülekezeti órán majdnem egyöntetű döntés született: meghívja lelkipásztorának Katona testvért. A meghívásra pozitív válasz érkezett, Katona testvér vállalta a pesterzsébeti baptista közösség pásztorlását.

Beiktatására 2011. június 4.-én került sor. Viszszatekintve mondhatjuk, hogy a Szentlélek vezetése nyilvánult meg a lelkipásztor váltásban, és jó reménységgel vagyunk a jövőre nézve is, hogy a gyülekezet fejlődése és szolgálata törésmentesen folytatódik.

Képek a gyülekezet életéből

SZERETET - SZOLGÁLAT

A Resterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Felelős szerkesztő: **Károlyi Béla**

Szerkesztő: **Kovács László, Máté Daniél, Lovász Gyula**

Technikai szerkesztő: **Lesták Károly**

Honlap: www.pbgy.hu

2005. 01.